

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 6 Mayıs 2022 Tarihli Açıklaması:

9 Mayıs 1945 Zafer Günü Hiçbir Zaman Hafızalardan Silinmemeli

Sovyet Kızıl Ordusu'nun Hitler faşizmini yendiği ve ezdiği tarih olan 9 Mayıs günü Sovyet halklarının tüm dünya insanlığına armağan ettikleri bir zaferdir. Yirmi milyondan fazla Sovyet yurttaşının uğruna toprağa düştüğü bu zafer salt kazanılmış bir savaş zaferi değildir. Çok zorlu koşullar altında henüz kuruluş sürecinin başlarında olan Sovyet Sosyalizmi'nin kapitalist-emperyalist sis-

tem karşısında elde ettiği bir zaferdir. Bu zaferden sonra Sosyalizm bir dünya sistemi durumuna yükselmeye başlamıştır.

Bu zafer aynı zamanda Hitler faşizmini iktidara taşıma sürecinde Alman tekeli sermayesine en büyük desteği veren ABD ve İngiliz emperyalistlerinin en büyük yenilgisidir. ABD ve İngiliz emperyalistleri yanlarına Fransız emperyalistlerini de alarak Alman faşizmine karşı savaşmak zorunda kalmış olsalar dahi, özünde Alman faşizminin iktidara gelebilmesinin baş destekleyicileri oldukları unutulmamalıdır. Onlar Alman faşizmini kullanarak Sovyet sosyalizmini yok edeceklerini zannettiler, ancak Sovyet komünistlerinin öncülüğündeki Kızıl Ordu'nun zafer kazanacağını ve planlarının gerçekleşmeyeceğini anladıkları andan itibaren Sovyetler ile müttefik olmayı yeğlediler. Sosyalizmin tüm Avrupa ana karasına yayılması korkusu onları bu yola yöneltti. Sovyetler Birliği ise, taktiksel olarak tüm bu güçlerin Alman faşizminin yanında yer almaması için müttefik ilişkisine girmek zorunda kaldı.

Emperyalistlerin gerçek yüzü savaş biter bitmez tekrar ortaya çıktı. Alman devletine yine en büyük desteği onlar verdi. Bu sefer Batı Almanya'yı Sovyetlere ve özgürleşen halkların demokratik devletlerine karşı bir güç olarak geliştirdiler. Anti-komünizm o süreçte karşımıza anti-sovyetizm olarak çıktı. Bu politikalarını da Sovyetler Birliği'nde karşı-devrim başarılı oluncaya kadar sistematik olarak sürdürdüler. Bugün koşullar çok farklı. Rusya Federasyonu kapitalist bir devlet. Almanya, bir takım çelişkiler yaşasa da ABD'nin AB'deki en önemli müttefiği. Almanya'da kurulan yeni hükümette yer alan Yeşiller Partisi ABD çıkarlarının özellikle en ateşli savunucusu durumunda. ABD emperyalizmi NATO vasıtasıyla tüm AB ülkelerini Ukrayna'yı destekleyerek Rusya karşıtı bir dizi provokasyona yöneltti. Rusya, 2014 yılından itibaren sürekli artan bu provokasyonlara karşı askeri operasyona yönelerek NATO'nun doğuya genişleme stratejisini durdurma

girişimini başlattı. Bu yıl 9 Mayıs Zafer Günü bu koşullarda kutlanıyor.

Komünistler kapitalist devletler arasındaki mücadelelerde taraf olmak durumunda değiller. Ancak komünistler, kapitalistler arasında doğan çelişkileri sınıf mücadelesi açısından değerlendirirler. Özellikle, Ukrayna operasyonu çerçevesinde NATO'nun genişleme stratejisine karşı durmak Ukrayna'nın NATO üyesi olmasının engellenmesini sağlamak dünya barışı açısından göz ardı edilemeyecek bir konudur. Bu nedenle Türkiye Komünist Partisi taraf olmadan, ABD, AB ve NATO emperyalistlerinin savaş politikalarına karşı çıkmakta ve Ukrayna'daki planlarının alt üst olmasını selamlamaktadır. TKP, dünya barışının sağlanmasının ancak kapitalist emperyalist sistemin yenilgisi ile gerçekleşebileceğinin bilincinde olarak kendi topraklarında ve bölgede sınıf savaşımının başarısının belirleyici olduğunu savunarak kendi görevlerine yoğunlaşmaktadır. Kapitalist emperyalist sistemin bir yönetim biçimi olan faşizmin aynen 9 Mayıs 1945'deki gibi yenilgisini sağlamak güncel görevdir.

**Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi**
6 Mayıs 2022

Faşizme Karşı Savaşım

Yetmişli yıllarda bazı devrimci çevrelerin kullandığı "zam zulüm işkence, işte faşizm" sloganı vardı. Bizler ise "faşizme geçit yok" sloganını kullanıyorduk. 12 Eylül faşist darbesi ile faşizmin bir yönetim biçimi olarak uygulanmaya başlandığını savunduk. Hatta bunu savunabilmek için içimizde oldukça yoğun tartışmalar da yaşadık.

Faşizmin "finans kapitalin en gerici, en şovenist ve en emperyalist kesimlerinin açık terörist diktatörlüğü" olduğunu bizim gibi Komintern geleneğine bağlı partiler Dimitrov'un Komintern'in VII. Kongresinde yaptığı analizden biliyor ve doğru kabul ediyoruz.

Günümüze baktığımızda Türkiye'de faşizm var mı, yok mu tartışmaları sürmekte. Özellikle legal alanda kendine yer kapmaya çalışan ve "komünist" adını kullanan kimi çevreler faşizm tanımlamasını kullanmamak için büyük özen gösteriyorlar.

Adını koyamadığın bir yönetim biçimine ve onu uygulayan toplumsal sisteme karşı savaşmak, onu alaşağı etmek mümkün değildir. Çünkü burjuva diktatörlüğünün farklı yönetim biçimleri ile faşizme karşı savaşmanın farklılıkları vardır. Komünist partiler faşizm tahlili yaptıklarında ona karşı savaşımın stratejisini de ona göre belirlerler. Türkiye Komünist Partisi ile sahtelerinin ve taklitlerinin arasındaki farkı anlamak için bu da bir ölçüttür. Hatırlatmak istedik...

Rusya Federasyonu Komünist Partisi'nin Ukrayna Operasyonu Konusunda Yunanistan Komünist Partisi'nin Eleştirilerine Yanıtı

23 Nisan 2022'de Yunanistan Komünist Partisi'nin yayın organı Rizospastis gazetesi, Yunanistan Komünist Partisi MK Uluslararası İlişkiler Bürosu imzalı *"Ukrayna'daki emperyalist savaş ve Rusya Federasyonu Komünist Partisi'nin Tutumu Üzerine"* başlıklı bir makale yayınladı.

Makale, Rusya'nın Ukrayna'da yürüttüğü özel operasyonla ilgili olarak RFKP'nin eylemlerini değerlendiriyor ve partiyi açıkça iktidar ve emperyalizm yanlısı bir pozisyona sahip olmakla suçluyor. Bu yanlış değerlendirmeye ilkesel olarak katılmıyoruz.

Makalenin içeriği, Yunanlı yoldaşlara göre Ukrayna'da yaşayanların Rus burjuvazisinin çıkarlarına hizmet eden emperyalist bir savaş olduğu ve Rusya Federasyonu Komünist Partisi'nin özel askeri operasyonu destekleyerek *"iktidardaki Birleşik Rusya Partisi ve Devlet Başkanı Putin ile uyumlu"* bir politika izlediğidir.

Yunanlı yoldaşlar bu savaşın "emperyalist" karakterini ısrarla vurgulayarak Lenin'in bilinen görüşünü dayanak alıyorlar: *"Pazarları ve yabancı ülkeleri yağmalama 'özgürlüğü' için mücadele, her ülkede proletaryanın devrimci hareketini ve demokrasiyi bastırma çabası, burjuvaziye yarar sağlamak için bir ulusun ücretli kölelerini diğerininkilerle karşı karşıya getirerek tüm ülkelerin proleterlerini aldatma, bölme ve katletme arzusu; savaşın tek gerçek içeriği ve anlamı budur."*

Yunanlı yoldaşlar, bu ifadenin Lenin'in emperyalist güçlerin fetih savaşı olan "1914-1918 Savaşı" adlı eserinde yer aldığından söz etmiyorlar. Ancak dogmatik bakış açısını terk ederek değerlendirsek her savaşın kendine özgün özellikleri olduğunu saptarız.

Marksistlerin bir savaş konusundaki tutumunu belirlemesi, her savaşın kendine özgü karakterine bağlıdır. Çünkü, tarihte emperyalist savaşların yanı sıra, faşizm ve Nazizm'in siyasal olarak ortaya çıktığı 20. yüzyılın ortalarında Ekim Devrimi'nin etkisiyle ulusal kurtuluş ve anti-faşist savaşlar sömürge dünyasından yaygınlaşmıştır.

Rusya Federasyonu Komünist Partisi'nin Politikasına Hangi Görüşler Temel Oluşturuyor?

Partimiz, özel operasyona ilişkin politikasını saptarken, nesnel olarak Ukrayna'daki krize yol açan somut tarihsel koşulları analiz etmiştir.

Ukrayna Topraklarının Tarihi

Rusya'daki Ekim Devrimi'nden önce, Rus İmparatorluğu'nun bir parçası olan Ukrayna tipik bir tarım ülkesiydi. Ukrayna'da ve tüm Sovyetler Birliği'nde sanayiye güçlendirmek amacıyla, Rusya Sovyet Federatif Sosyalist Cumhuriyeti'nin doğu ve güneyinde bulunan ve hiçbir zaman Ukrayna'nın bir parçası olmamış altı sanayi bölgesini tarım ülkesi olan Uk-

rayna Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti'ne verdi. Bunlar arasında Donetsk ve Lugansk bölgeleri ve Kırım vardı. Bkz. Kruşçev Dönemi SSCB Yüksek Prezidyum Kararı, 1954 yılı.

1939'da, daha önce Polonya'ya ait olan Galiçya (Batı Ukrayna) SSCB tarafından Ukrayna'ya verilmişti. Dolayısıyla, Ukrayna'nın bugünkü toprakları SSCB'ye katılmasının bir sonucudur. Özetle Ukrayna, daha önce Polonya'nın, Avusturya - Macaristan İmparatorluğu'nun güçlü etkisi altında olan Galiçya'nın (Lemberg bölgesi, Lviv) ve Rusya'ya ait olan Doğu Ukrayna'nın yani birbirinden farklı parçaların "bir araya getirilmesi" oluşmuştur.

Sosyalist Ukrayna'nın sanayisi gelişti. Metal ve kömür üretimine havacılık ve füze teknolojisi, petrokimya ve enerji üretimi (4 nükleer santral) ile savunma sektörleri eklendi. SSCB'nin bir parçası olarak Ukrayna, sadece bugünkü topraklarının çoğunu değil, aynı zamanda Avrupa'nın en büyük on ekonomisinden biri olma yolundaki ekonomik potansiyeli de kazanmıştır.

Aralık 1991'de Sovyetler Birliği'nin dağılması, Ukrayna ve Rusya'nın yüzyıllardır süregelen ekonomik entegrasyonunu da eş zamanlı olarak yok etmiş ve Sovyetler Birliği'nin dağılması Rusya ile Ukrayna arasındaki tüm ekonomik, siyasi ve kültürel bağları koparmıştır.

Bugün Ukrayna Avrupa'nın en yoksul ülkelerinden biridir. Metalürji dışında imalat sanayii neredeyse yok olmuştur. Ukrayna ekonomisi, Batı'dan aldığı krediler ve iş bulmak için Avrupa ve Rusya'ya göç eden insanların gönderdiği dövizler sayesinde ayakta duruyor. Yaşam standartları düşmüş ve göç hızla artmıştır. Yaklaşık 10 milyon kişi (45 milyon kişiden) ülkeyi terk etti, bunların çoğu yüksek nitelikli profesyonellerdi. Ukrayna en yüksek yolsuzluk ve sosyal adaletsizlik ve eşitsizlik seviyelerine sahiptir. Ülke ulusal bir felakatin eşiğindedir.

Çatışmayı körükleyen bir zemin olarak Kiev'deki hükümet darbesi Şubat 2014'te Ukrayna'da ABD ve diğer NATO ülkelerinin doğrudan desteğiyle bir hükümet darbesi gerçekleşti. Meşru hükümet devrildi. Neo-Naziler iktidara geldi. ABD, ülkedeki bu rejim değişikliğinin hazırlanması (2014) ve sözde "demokrasinin geliştirilmesi" için yaklaşık 5 milyar dolar harcadığını açıkça itiraf etmiştir.

Elbette hiç kimse böylesine devasa bir meblağı öylece hesapsız harcamaz. Hükümet darbesi sonucunda, eskiden beri geleneksel olarak güçlü milliyetçi, anti-Semitik, Polonya karşıtı, Rus düşmanı ve anti-komünist duyguların güçlü olduğu Batı Ukrayna'dan, Galiçya'dan insanlar iktidarı ele geçirdi.

Rusça konuşan nüfusun zorla asimilasyonunu başlandı. Rus dilinin yasaklanması ve okul eğitiminin Rusça'dan Ukraynaca'ya dönüştürülmesi kararı Donetsk ve Lugansk bölgelerinde şiddetli bir direnişle karşılaştı.

Halk ayaklandı. Ulusal düzeyde 11 Mayıs 2014 tarihinde Donetsk ve Lugansk bölgelerinde yapılan referandumda vatandaşların %87'si bağımsızlık yönünde oy kullanmıştı.

Dolayısıyla Donetsk ve Lugansk Halk Cumhuriyetleri Kremlin'in emriyle değil halk kitlelerinin inisiyatifiyle kurulmuştur.

Donetsk ve Lugansk bölgelerini ele geçirmeye yönelik birkaç başarısız girişimin ardından Kiev Nazileri teröre başvurmuştur. Sekiz yıl boyunca devam eden ağır topçu bombardımanı sırasında yaklaşık 14.000 sivil ölmüş ve on binlerce sivil sakat kalmıştır.

Altyapı ciddi şekilde hasar gördü. Avrupa ülkeleri ve ABD, Donbas'taki Rus nüfusun soykırımını sekiz yıl boyunca büyük bir kayıtsızlıkla izleyerek Kiev rejiminin eylemlerini etkili bir şekilde meşrulaştırdı.

Bugün AB ve ABD, savaş sırasında insanların çektiği acıları anlatırken korkunç bir ikizlülük sergilemekte, ancak sivillerin canlı kalkan olarak kullanılmasının "özgürlük savaşçıları" olarak adlandırdıkları kişiler arasında standart bir uygulama haline geldiği gerçeğini görmezden gelmektedir.

Yunanlı yoldaşlarımız Ukrayna'daki durumu değerlendirirken Neo-Nazizmin gelişimini ve bu ülkenin faşistleşme tehlikesinden söz etmiyorlar.

Rusya'nın bu ülkedeki askeri operasyonunun temel amaçlarından biri de ülkeyi silahsızlandırmaktır. Amerikan Kongre üyeleri ve özel gizli servisleri bile Ukrayna'nın uluslararası neo-Nazizmin merkezi haline geldiğini kabul ediyor.

İşte sadece birkaç gerçek. Hitler'in SSCB'yi işgalinden sonra, yukarıda da belirttiğimiz gibi, Batı Ukrayna'da aşırı milliyetçi, anti-Semitik, Rus düşmanı ve anti-komünist

duygular yaygındı. Burada oluşturulan Nazi SS tümenleri Kızıl Ordu'ya karşı savaştı.

Ateşli bir Hitler hayranı olan Semyon Bandera liderliğindeki yerel milliyetçiler Yahudileri yok etmeye başladılar. Banderistler Ukrayna'da, tüm Holokost kurbanlarının dörtte biri olan yaklaşık 1,5 milyon Yahudi'yi katletti.

1944 yılında Ukrayna'nın batısında gerçekleşen "Volyn Katliamı" sırasında yaklaşık 100.000 Polonyalı katledilmişti. Banderistler komünist partizanları öldürdü ve yüzlerce Belarus köyünde yaşayan sivilleri yaktı. Savaşın sonra, ABD ve İngiltere tarafından desteklenen Batı Ukrayna'daki anti-komünist ve Sovyet karşıtı isyancılar, 1945-1953 yılları arasında sivil halka karşı terör uyguladı.

Bu yıllar boyunca Bandera faşistleri yaklaşık 50.000 vatandaşı öldürmüştür. Bu haydutların torunları ve halefleri 2014 darbesinden sonra iktidara geldi.

Bugün Ukrayna'yı fiilen yöneten neo-Naziler arasında Polonya, Yahudi ve Rusya karşıtı terör geleneği çok güçlüdür.

Ukrayna'da Nazi ideolojisi aşılanıyor. İkinci Dünya Savaşı sırasında vahşeti örgütleyen ve işleyen Ukraynalı faşistler resmi olarak ulusal kahraman ilan edildi. Sembolleri bugünkü Ukrayna devleti tarafından benimsenmiştir.

Faşist suçluların onuruna her yıl yürüyüşler düzenlenmektedir. Sokaklara ve meydanlara onların isimleri verilmiştir. Ukrayna Komünist Partisi yasaklanmış ve illegal çalışmaya zorlanmıştır.

Siyasetçilere ve gazetecilere yönelik gözdağı ve cinayetler her günün konusu

Lenin anıtları ve bizlere SSCB'deki yaşamı hatırlatan her şey yok edildi. Bugün, Almanya'daki Faşist SA saldırı birlikleri gibi, Banderacılar da büyük şirketlerin savaş tugaylarıdır. Banderacılar hükümetin her icraatını kontrol ediyorlar ve hükümet darbese tehditleriyle sürekli şantaj yapıyorlar.

Bugün Ukrayna devleti, ABD'nin tam politik ve finansal kontrolü altında, faşist unsurlar tarafından desteklenen büyük iş dünyası ile hükümet bürokrasisinin ittifakı niteliğindedir.

Ukrayna'daki askeri çatışma, Rusya'nın özel askeri operasyonun nedenleri ve karakteri Marksist teori açısından Yunan yoldaşlarımızın iddia ettiği gibi emperyalist bir savaş olarak adlandıramaz. Bu esasen Donbas halkının yani Donetsk ve Lugansk bölgelerinin ulusal kurtuluş savaşıdır.

Rusya'nın bakış açısına göre bu operasyon, ulusal güvenliğe yönelik dış tehdide ve faşizme karşı bir mücadeledir. Donbas halk milislerinin, Batı ülkelerinden gelen yabancı güçlerin ve binlerce Ukrayna devlet askerine karşı koyamadığı bir sır değildir.

Milislerin yenilgiye uğratılması, büyük bir kısmı Rus vatandaşı olan ve Rusça konuşan nüfusun yok edilmesine yol açacaktı. Rusya Federasyonu Anayasasının verdiği meşruiyete dayanan Rusya hükümeti vatandaşlarını korumak ve ülkenin ulusal güvenliğini sağlamak

için meşru tedbirler almıştır, zira bu başka bir yolla mümkün olamazdı.

Ukrayna, ABD ve AB'nin desteğiyle Minsk anlaşmaları kapsamındaki müzakere sürecini kasıtlı olarak sabote etmekteydi. O dönemde Ukrayna'nın Donbas bölgesinde mevzilenmiş 150.000 askeri ve Nazi taburları vardı. Kiev, ABD'nin desteğiyle Donbas'ın kontrolünü askeri yollarla yeniden ele geçirmeye hazırlanmıştı.

Amerikalı liderlerin onayıyla Ukrayna bu yılın 2022 Mart ayı başında Donbas'ı ve ardından Kırım'ı ele geçirmek için askeri bir operasyon hazırlamıştı. Bu planların varlığını doğrulayan somut kanıtlar mevcuttur. Banderacı faşist destekli rejim sekiz yıldır bu savaşa hazırlanıyordu. Ukrayna askerlerinin beyinleri Rus düşmanlığı ruhu ile ideolojik anlamda yıkanmıştır.

Güçlü mevziler oluşturuldu ve ordu en yeni silahlarla donatıldı. ABD, emperyalist jeopolitik hedefleri doğrultusunda Ukrayna'yı giderek kendi askeri çıkarları alanına çekti ve ülkeyi "son Ukraynalı askere kadar" Rusya ile savaşıma kararlı bir NATO öncüsüne dönüştürdü.

Aralık 2021 gibi erken bir tarihte Rusya, NATO'nun doğuya doğru genişlememesi konusunda görüşmeler yapılması için ABD'ye bir teklifte bulundu.

Amerikalılar açık bir cevap vermekten kaçındı. Nitekim Ocak 2022'de Rusya, bu durumda ulusal güvenliğini korumak için ek tedbirler almak zorunda kalacağı uyarısında bulunmuştu. Aynı zamanda, ABD'nin taktik nükleer silahlarının Ukrayna'ya konuşlandırılması da Biden ile tartışılıyordu.

Dört nükleer enerji santraline ve önemli bir bilimsel ve teknolojik potansiyele sahip olan Ukrayna, kendi nükleer silahını üretmek için hazırlıklara başlamıştı. Pentagon'un himayesi altında Ukrayna, bakteriyolojik silahlar geliştirmek için 30'dan fazla laboratuvar kurdu. Bu laboratuvarlarda ölümcül hastalıkların özellikle tehlikeli bakterileri üzerinde çalışıldığını ve bunların farklı ırklardan insanlar arasında yaygınlaştırılması yöntemleri üzerinde çalışıldığını gösteren belgeler bulunmaktadır. Tüm bunlar sadece Rusya için değil, tüm insanlık için bir tehdit oluşturmaktadır.

Yunan yoldaşlara göre bunlar emperyalistler arası çelişkiler ya da pazarlar ve maden kaynakları için emperyalist mücadeledir.

Bize göre, sınıfsal meselelerin ulusal unsurlar içerdiğini ve aynı zamanda ulusal meselelerin sınıfsal niteliğini görememek dogmatizme yol açar.

Rus oligarşisinin Ukrayna'da gözü var mı, yoksa yok mu?

Yunan yoldaşlarımız, savaşın Rus burjuvazisinin çıkarları doğrultusunda Ukrayna'nın doğal kaynaklarını ve sanayi potansiyelini ele geçirmek için yürütüldüğünü kanıtlamak için Lenin'in savaşların doğasına ilişkin sözlerini tarihsel bağlamından koparıyorlar. Ancak Rus hükümetinin Ukrayna'yı ele geçirmek için önceden hazırlık yaptığı iddiası gerçeklerle çelişmektedir.

Rus siyasi liderliği en başından beri Donbas'ta Halk Cumhuriyetleri'nin kurulmasına ilişkin bir referandum fikrini desteklemedi.

Minsk-2 Anlaşmalarından sonra Rusya, Donbas'ın belli bir özerklikle de olsa Ukrayna'nın bir parçası olarak kalacağını peşinen kabul etmişti.

Askeri operasyon başlayana kadar Rus yönetimi Minsk-2'ye uyulması konusunda ısrarcı oldu ki bu da Donbas'ın Ukrayna'nın bir parçası olarak kalacağı anlamına geliyordu.

Peki emperyalist işgal için hazırlık suçlamasının bir dayanağı var mı?

1991'den bu yana Ukrayna, sanayisi ve kaynakları ABD ve AB tekelleri tarafından azgın sömürünün nesnesi haline gelmişti.

Rus oligarşisi, Batı'nın çıkarları doğrultusunda gerçekleşen "pastanın paylaşılması" sürecine katılmamıştı. Onlar Ukrayna'yı Batı'nın sömürü alanı olarak kabul etmekteydi.

Dahası, Rusya oligarşisi Ukrayna'daki askeri operasyona karşıydı. Rus oligarşisi dünya oligarşisine entegrasyon arayışındaydı ve zaten Rusya'nın Batı yanlısı yönelimini sürdürmesi için oligarkların Rus hükümetine baskı yapmasını isteyen Batılı güçlerin büyük baskısı altındadırlar.

Buna ek olarak Rusya oligarkları, Rusya'nın Ukrayna'daki askeri operasyonundan önemli ölçüde zarar görmüştür. Yaptırımlara maruz kaldılar ve saraylarının ve yatlarının ellerinden alındığını ve banka hesaplarının dondurulduğunu görüyorlar. Otuz yıldır Rusya'yı yağmalayan ve şimdi de ganimetleri ellerinden alınan bu Rusya oligarklarına karşı en ufak bir sempati duymuyoruz. Sadece Rus oligarşisinin askeri operasyonda hiçbir çıkarı olmadığını, aksine bu operasyondan zarar gördüğünü vurgulamak istiyoruz. Büyük sermaye bu operasyonu desteklemeyi reddederek sadece mülklerini ve paralarını değil, aynı zamanda Rus siyasi yönetici eliti içindeki nüfuzlarını da kaybediyorlar.

Hangi sınıf güçlerinin Rusya'nın Ukrayna'daki askeri operasyonunun en şiddetli muhalifleri olduğuna dikkat edilmeli

Bunlar her şeyden önce büyük tekelleri sermaye, onun liberal çevrelerdeki siyasi temsilcileri ve sözde aydınlar arasındaki "yaratıcı" uşaklardır.

Elbette dünyada emperyalistler arası çelişkilerin varlığını kabul ediyoruz. Emperyalist yağmacıların diğer ülkelerin doğal kaynaklarını ve enerji kaynaklarını gasp etme arzusu vardır.

Rusya, Batı'nın ülkemizi ucuz hammadde kaynağı haline getirme planlarının bir kurbanıdır. On yıllardır bu planlara karşı direniyoruz. Ancak, Rusya'da büyük şirketlerin gücüne dayanan mevcut siyasi sisteminin tüm eksikliklerine rağmen, Rusya'nın bir gecede böyle yirtıcı bir canavar haline geldiğine inanmıyoruz. Ukrayna'daki çelişki ve çatışma dogmalara meydan okuyan bir biçimde temelden farklı bir karaktere sahiptir.

Rusya Federasyonu Komünist Partisi'nin Tutumu

Rusya Federasyonu Komünist Partisi, 2014 yılında Maydan protestoları sırasında Ukrayna'da iktidarı ele geçiren rejimin niteliğini tanımlayan ilk parti olmuştur.

Daha o zamandan itibaren partimizin tüm faaliyetleri, devam eden siyasi süreçlerin sınıf-sal özünü araştırmaya dayanmaktadır.

Yakın zamana kadar eski birleşik Sovyet devletinin bir parçası olan halkların çıkarlarını fiilen göz ardı eden Rus siyasi liderliğinin dış politikasını her zaman eleştirdik.

Eylemlerimizi yakından takip edenler (ve Yunanlı yoldaşların belgelerimizi çok iyi bildiklerini varsayıyoruz), 2014 yılından bu yana Donetsk ve Lugansk Halk Cumhuriyetlerinin tanınmasını sürekli olarak talep edenin Rusya Federasyonu Komünist Partisi olduğunu bilirler.

Rusya'daki başka hiçbir siyasi parti Donbas halkını desteklemek için bu kadar çok şey yapmamıştır. Donbas'ın Rusya'ya geri dönmelerini en başından beri destekledik. "İktidar-

daki Birleşik Rusya Partisi'nin ve Başkan

Putin'in çizgisini" takip eden Rusya Federasyonu Komünist Partisi değil, aksine Putin hükümeti tarihsel zorunlulukların baskısı altında Rusya Federasyonu Komünist Partisi'nin 30 yıldır temsil ettiği çizgiyi takip etmek zorunda kalmıştır.

1991'deki anti-komünist darbeden bu yana geçen otuz yılı aşkın sürede, yönetici siyasi elite karşı kararlı mücadelemizi ortaya koyduk. İşte bu yüzden partimiz kitleler arasında bu kadar geniş bir desteğe sahiptir.

Eylül 2021'de yapılan Devlet Duması seçimlerinde Rusya Federasyonu Komünist Partisi oyların yaklaşık %19'unu kazandı. Üstelik bu zafer, büyük seçim sahtekarlığı mekanizmasına rağmen gerçekleşti.

Gerçek halk desteğinin bu orandan çok daha yüksek olduğundan eminiz. Bunun nedeni, Marksizm-Leninizm ruhuyla, halkın çıkarlarını ve halkın ruh halini inceleyerek dikkate almamızdır. Bu arada Rusya Federasyonu Komünist Partisi, Ukrayna'daki Rus özel operasyonunu destekleyerek Rus vatandaşlarının

ezici çoğunluğunun iradesini dile getirmiştir.

Partimizin "Milliyetçi yaklaşımlara ve milliyetçi güçlere kur yaptığı" iddialarına gelince, Rusya Federasyonu Komünist Partisi'nin Rusya'nın önde gelen yurtsever sol gücü olduğunu gururla söyleyebiliriz.

Rus halkının ve yüzyıllardır Ruslarla birlikte yaşamış olan diğer halkların, özellikle de Ukraynalıların ve Belarusluların çıkarlarını korumayı enternasyonalist görevimiz olarak görüyoruz.

Bize göre, "Rus dünyasının" ya da Rus medeniyetinin tarihsel önemini inkâr etmek, antik Yunan medeniyetinin büyük önemini inkâr etmek kadar saçmadır.

Yunan lider Manolis Glezos Akropolis'teki Nazi bayrağını yırttığına, sadece sınıfsal çıkarlar değil, aynı zamanda Alman işgaline karşı kararlı bir mücadele yürüten Yunanlıların ulusal gururu da ona yol göstermişti.

Dünya kamuoyunun Ukrayna olayları karşısındaki tutumu

Kibirli bir şekilde "dünya toplumunu" temsil ettiklerini iddia eden Batılı siyasetçiler ve batılı medya açıkça neo-Nazilerin yanında yer alırken, Avrupa ve Amerikan yeni sömürgeciliğini ilk elden deneyimlemiş olan Asya, Afrika, Orta Doğu ve Latin Amerika'daki büyük ülkeler haklı olarak Ukrayna'daki olayları Rusya'nın ABD liderliğindeki tek kutuplu dünyaya karşı direnişi olarak görmektedir.

Dünya nüfusunun %60'ının yaşadığı ülkeler ya Rusya'nın operasyonunu destekliyor ya da tarafsız bir duruş sergiliyor.

Sadece 1941'de Hitler koalisyonunun üyeleri olarak Sovyet ülkemize savaş açan Batılı güçler saldırgan bir tutum sergiliyor. Bu ülkeler Avrupa'nın yanı sıra, Birinci Dünya Savaşı'ndaki yenilgisinin ardından Nazi askeri makinesinin yeniden canlanmasına büyük katkıda bulunan ABD ve İngiltere'dir. Bugün Rusya bir kez daha faşizmle ve onun Avrupa ve ABD'deki destekçileriyle savaşıyor.

Yunanistan Komünist Partisi'nin Nazizme ve askeri diktatörlüğe karşı mücadeledeki kahramanca eylemlerini hatırlayarak, yoldaşlarımızın bugün Rusya'yı Ukrayna ile ezmeye çalışanların saflarına bilinçli olarak katılmış olabilecekleri fikrini temelden reddediyoruz.

SSCB'nin 1991'de çöküşünden sonra uluslararası komünist ve işçi hareketinin yeniden canlanmasına muazzam katkılarda bulunmuş bir parti olarak Yunanistan Komünist Partisi'ne duyduğumuz derin saygıyı bir kez daha yineliyoruz. Bununla birlikte, Yunanlı yoldaşlarımızın çeşitli sözleri bazen mutlak dogmaların ifadesi gibi görünüyor. Partimiz, dünyanın her yerindeki komünistlerin olayların özünü anlamalarına ve bunları değerlendirirken doğru, gerçekten Marksist bir yaklaşım geliştirmelerine her zaman yardımcı olabilecek yoldaşça diyalogdan yanadır.

**Rusya Federasyonu Komünist Partisi
Merkez Komitesi
Uluslararası İlişkiler Bürosu**

Kenan Eker (Kerem Çakır) Yoldaşı Kaybettik

Partimizin savaş eri, 1976 yılından itibaren üyesi **Kenan Eker (Kerem Çakır)** yoldaşı maalesef kısa süren ağır bir sağlık sorunu sonucunda fiziken yitirdik.

Kenan yoldaş, gençlik yıllarında İGD saflarında mücadeleye katılmış, DİSK Turizm İş örgütlenmesinde önemli görevler üstlenmiş ve 12 Eylül 1980 askersel faşist darbesi sonrası derin illegal koşullarda parti çalışmalarında ciddi görevler üstlenmişti. Her zaman partimizin sonsuz güvenine sahip olan yoldaşımız, partimizin kendisine verdiği tüm zorlu görevleri eksiksiz olarak yerine getirmiştir. 12 Eylül sonrası ağır illegalitede Örgüt Bürosu'na bağlı konstrüktör olarak görev üstlenen Kenan yoldaş, derin konspirasyon koşullarında parti örgütlerimizin merkezi iletişiminde eşsiz pratikleri gerçekleştirmiştir.

1983 yılı Kasım ayında partimizin Genel Sekreteri Bilen yoldaşın kaybı sonrasında Türkiye kamuoyunda çok etki yaratan, Hürriyet Gazetesi'ne Bilen yoldaş için vefat ilanını koordine eden ve gerçekleştiren Kenan yoldaş olmuştur. Gazeteci Faruk Bildirici 2018 yılında bir yazısında konuyla ilgili şunları yazmıştı: *"Hürriyet'in geçmişinde siyasi ilanlarla ilgili kötü bir deneyim de var. 12 Eylül askeri döneminde Türkiye Komünist Partisi Genel Sekreteri İsmail Bilen için verilen başsağlığı ilanı problem olmuştu. Aslında 29 Kasım 1983 tarihli Hürriyet'te çıkan ilanda İsmail Bilen'in adı bile verilmemiş, örgütteki kod adı olan 'Marat İsmail' denilmişti. Bu ilanın illegal bir parti olan TKP için verildiği, Yazışmaları ve Reklam Servisi'nin gözünden kaçmıştı. Tercüman gazetesi durumu fark edip 'TKP, Türk basınına ilan verip İsmail Bilen'i övdü' haberi yapınca Sıkıyönetim Komutanlığı, 2 Aralık 1983'te Hürriyet'i beş gün süreyle kapatmıştı."*

Kenan yoldaş likidasyon sürecine dahil olmamış, partimizin ayakta kalan çelik çekirdeğinin bir mensubu olarak çalışmalarını farklı alanlarda sürdürmüş ve aramızdan ayrılanlara kadar partimizin program, politika ve çalışmalarının yönlendirilmesinde aktif katkıda bulunmuştur. Kenan yoldaşın aramızdan erken ayrılması parti örgütümüz için büyük bir kayıptır.

Başta ailesi olmak üzere, tüm yoldaşlarımızın başı sağ olsun. Kenan yoldaşın anısını mücadelemizde yaşatacağız.

**Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi
13 Mayıs 2022**

